

■ Нефармат

АЖЫНАВАЕ ВАРЭННЕ

Дачка назбірала ажын недалёка ад нашага лецішча. Дома мы рашылі зварыць варэнне. Яшчэ перад выхаднымі калега хваліўся, што яны з жонкай наварылі смакаты, калі змяшалі ажыны з грушамі. Мы задумалі паэксперыментаваць, і наступнай раніцай пайшлі з мужам на рынак купіць груш. Выбар быў неблагі. Разгаварыліся з дзядзькам, які прывёз з Кобрынскага раёна некалькі скрыняў фруктаў. Грушы яго вельмі вялікія, сакавітыя, але на выгляд — крышачку недаспелыя. Паводле слоў прадаўца, могуць яшчэ паляжаць. «Нам на варэнне», — патлумачыла я. — «О, калі б вы прыйшлі ўчора пад канец дня, то я пераспелыя і крыху пабітыя фрукты гаспадынкам на варэнне так аддаваў», — сказаў кобрынскі фермер. У такога добразачліўца захацелася абавязкова купіць. Прадавец узважыў па нашай просьбе чатыры кіло груш, і мы пайшлі варыць варэнне.

Галоўны кансультант у справе любых нарыхтовак, мая сястра сказала, што лепей грушы папярэдне здрабніць на мясарубцы, тады ў варэння будзе больш вытанчаны смак. Мы з дачкой захапіліся працэсам, але разышліся ў меркаваннях наконт колькасці цукру. Я рашыла патэлефанаваць яшчэ адной прызнанай у нашым асяродку гаспадыні — былой аднакурсніцы. Пагаварылі, вядома, не толькі пра варэнне, успомнілі сямейныя падзеі, падзяліліся навінамі. І некай раптоўна зразумелі, што ні я ў яе, ні яна ў мяне ў гасцей не былі добрую пяцігодку.

— Трэба неадкладна выпраўляць станавішча, — сказалі мы ледзь не ў адзін голас. І я запрасіла Ірыну да сябе. Яна, хоць мае звычку планаваць выхадныя

загадзя па прычыне вялікай колькасці спраў, нечакана лёгка згадзілася. І праз нейкую гадзіну пад'ехала. Да гэтай пары мы сабралі на стол што-нішто да чаю. Ірына, як аказалася, нядаўна прыехала ад сваякоў з Расіі, нават флэшку з сабой захапіла, каб паказаць некаторыя фотаздымкі. Расказ яе быў трохі сумбурным, але ад гэтага не менш цікавым. У першай частцы свайго апаведу прыяцелька катэгарычна заявіла, што ў суседняй краіне большыя маштабы, большы размах нават у мысленні людзей і адпаведна — большыя магчымасці для самарэалізацыі, стварэння ўласнага дабрабыту, перспектывы і гэтак далей. Прыкладам могуць паслужыць гісторыі яе некаторых сваякоў. А ў канцы яна згадала пра тых суайчыннікаў, хто вечна ўсім незадаволены. На яе думку, іх варта было б пасадзіць у аўтобус і правезці кіламетраў шэсцьсот па расійскіх дарогах, пасля чаго крытычнага імпэту ў псімістаў паменшае.

Варта зазначыць яшчэ адну асаблівасць характару Ірыны: яна мае бясконцае мноства знаёмых. Як сама кажа, некаторыя з іх — «дзіўныя» знаёмыя, іншыя ўзнікаюць аднекуль невядома як, але факт застаецца фактам: да яе людзі цягнуцца. Таму, калі зайшла гаворка пра магчымы пошук кватэры ў Мінску для маёй дачкі, якая паступіла летам у сталічную ВНУ, даўня прыяцелька сказала, што мае на прыкмеце адну энергічную пенсіянерку, якая раней брала на кватэру студэнтаў. І мы, вядома, зацікавіліся.

Наша размова зацягнулася да вечара. Муж тым часам выйшаў у суседні дом да калегі-навукоўца за новай брашурай апошняга і, як часта бывае, за-

быўся мабільны дома. Мы з Ірынай яшчэ раз пакаштавалі варэння і перад тым, як апошні раз давесці да кіпення, вырашылі дадавіць трохі цукру. Спатрэбілася тэрмінова яго купіць. Каб папрасіць аб гэтым мужа, я набрала хатні нумар яго калегі. Да тэлефона падышла жонка, мы пагаварылі пра справы. Валянціна сказала, што на наступныя выхадныя яны збіраюцца ў Гродна — проста пагуляць па горадзе, і запрасіла нас далучыцца, каб веселей было.

І вось у мінулую суботу мы з такім задавальненнем гулялі па вуліцах самага прыгожага горада Беларусі! Пакланіліся мурам старажытнай Каложы, пахадзілі па славуных мясцінах Замкавай гары, наведалі Музей гісторыі рэлігій, заехалі на кароткі час у турыстычны комплекс «Каробчыцы». А да гэтага я столькі часу збіралася ў Гродна, намячала паездкі, потым адкладвала іх і стагнала, што Гродна сам да мяне ў Брэст не прыйдзе, а таксама цытавала калегу, якая даўным-даўно пісала ў нашай газеце: «Гродня — гэта ж не Парыж, бярыце білет і едзьце!» Паездка выдалася нечаканай і ад гэтага яшчэ больш прыемнай.

А пачыналася ўсё, калі памятаеце, з ажынавага варэння. Я ўсё гэта да таго, дарагі чытач, што трэба больш сустрэцца з сябрамі, знаёмымі, сваякамі, а не замыкацца ў сценах кватэры і лецішча, узвальваць на сябе цяжар праблем і насіцца з імі як дурань з маляванай торбай. Прыемныя нечаканасці бываюць побач, трэба толькі ўважліва глядзець навокал.

Святлана ЯСКЕВІЧ.
yackevich@zviazda.by

СЁННЯ

Сонца

	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск —	5.53	20.32	14.39
Віцебск —	5.39	20.25	14.46
Магілёў —	5.44	20.22	14.38
Гомель —	5.45	20.14	14.29
Гродна —	6.09	20.46	14.37
Брэст —	6.14	20.42	14.28

Месяц

Поўня 12.26.
Месяц у сузор'і Рыб.

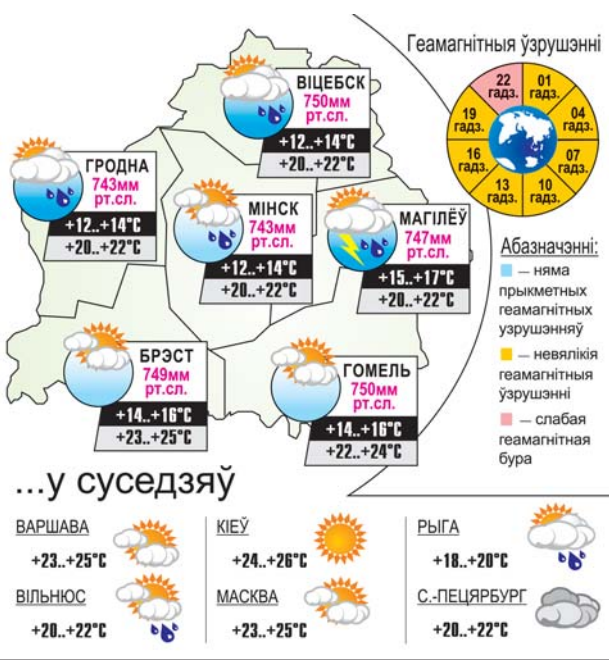
Імяніны

Пр. Дар'і, Еўдакіі, Марыі, Ноны, Сямёна.
К. Алены, Браніславы, Ілоны, Браніслава.

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

ЗАЎТРА

■ Запрашальнік

МАГДАЛЕНАЎСКИ БАЛЬ ВА УЗДЗЕ

На пляцоўцы каля Палаца культуры ва Уздзе 20 жніўня адбудзецца бал-рэканструкцыя канца XIX — пачатку XX стагоддзя. Мерапрыемства ладзіцца ў гонар адной са знакамітых асоб Уздзеншчыны — мецэнаткі, асветніцы, княгіні Марыі Магдалены Радзівіл. Спюнілася 155 гадоў з дня яе нараджэння.

У гасцей і жыхароў горада будзе магчымасць апынуцца на балі ў Магдалены, даведацца пра яе лёс, патанчыць вальс і кадрыль на майстар-класе, наведаць мастацкі салон, выставы і нават сфатаграфавання з «родзічамі», «сябрамі» і «пісьменнікамі», якім Магдалена фінансавала выданне зборнікаў. Іх і саму мецэнатку будуць уважліва члені Літаратурна-творчага аб'яднання маладых пісьменнікаў Уздзеншчыны «Вясёлка», а таксама актывісты раённай арганізацыі БРСМ. Цэнтральная раённая бібліятэка імя П. Труса правядзе ўжо традыцыйную «Літаратурную прышчэпку».

Напрыканцы балю ўсім ахвотным прапануецца экскурсія па маёнтку мецэнаткі ў Першмайску (Уздзенскі раён), які застаўся амаль такім, якім быў пры жыцці Магдалены.

Таццяна ЛАЗОУСКАЯ.
lazovskaya@zviazda.by

Даты

Падзеі

Людзі

18 ЖНІЎНЯ

1782 год — у Санкт-Пецярбургу ўрачыста адкрыты помнік Пятру I («Медны коннік»). Ён размешчаны ў цэнтры Сенацкай плошчы. Аўтарам гэтай грандыёзнай скульптуры стаў французскі скульптар Эц'ен Марыс Фальканэ.

1931 год — нарадзіўся Скен'і Мікалай Антонавіч, беларускі вучоны ў галіне алергалогіі і прафесійнай паталогіі, доктар медыцынскіх навук, прафесар. Аўтар навуковых прац па пытаннях алергалогіі і медыцынскай справы. Браў удзел у распрацоўцы і ўкараненні тэхналогіі лячэбна-аэдраўленчага спелеакомплексу на базе рудніка ВА «Беларуськалій» у Салігорску. Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі (2003).

1946 год — 70 гадоў таму нарадзіўся (вёска Казловічы Слуцкага раёна) Аляксандр Андрэевіч Марціновіч, беларускі літаратуразнаўца, публіцыст, крытык. Даследуе класіку беларускай літаратуры. Выдаў зборнікі літаратурна-крытычных артыкулаў «Далучэнне», «Пад небам вечнасці», «Дарога ў запаветнае». Аўтар краязнаўчай кнігі «Ля Каменкі бруістай», гістарычных зборнікаў і эсэ. Укладальнік кніг публіцыстыкі, паэзіі і іншых.

1966 год — нарадзілася (г. Барысаў) Алена Брава, беларуская пісьменніца. Першы пражані твор (апавесць «Бязлітасны мой воін») быў надрукаваны ў 2001 годзе ў часопісе «Крыніца». Уражанні ад жыцця на сацыялістычнай Кубе ляглі ў

аснову апавесці «Каменданцкі час для ластавак», якая прынесла пісьменніцы вядомасць і ўвайшла ў аднайменны зборнік прозы («Мастацкая літаратура», серыя «Дэбют», 2004). Аўтар апавяданняў «Тапіць дзяўчатак тут дазволена», «Змяя, пакрытая пёрамі птушкі Сонца» і інш.

1991 год — у 8 гадзін раніцы міністр абароны СССР Дзмітрый Язаў паведаміў сваім намеснікам Грачову і Калініну аб маючым адбыцця ўвядзенні ў краіне надзвычайнага становішча. Днём намеснік старшыні Савета абароны пры прэзідэнце Бакланаў, сакратар ЦК КПСС Шэнін, кіраўнік апарата прэзідэнта Болдзін і генерал Варэнінікаў адпраўляюцца на персанальным самалёце Язава ў Фарас для перамоў з Міхаілам Гарбачовым, каб заручыцца яго згоды на ўвядзенне надзвычайнага становішча. Як вядома, яны ні пра што не дамовіліся і на прэзідэнцкай дачы ў

16.30 былі адключаныя сувязі, у тым ліку і канал, які забяспечваў кіраванне стратэгічнымі ядзернымі сіламі СССР.

Было сказана

Нэлі ТУЛУПАВА, паэтэса:
«Каб не трымацца рэкам берагоў,
Дык не зазнаць бы ім ніколі мора!»